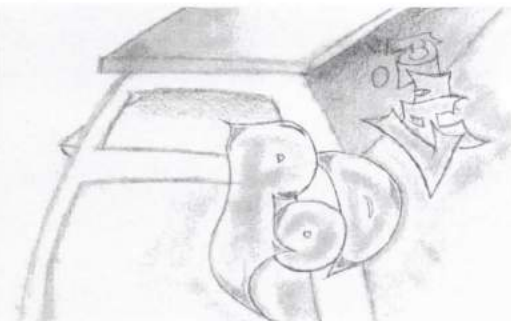

Pod lavicí

Časopis ZŠ Valašská Bystřice
Ročník 3, číslo 4 - leden 2011

Happy New Year!!! A co že to vlastně znamená? Šťastný nový rok!!!

Starý rok je za námi a my jdeme vstříc novým zážitkům, potkat nové přátele, objevit nové lásky...

Náš časopis je ale stále v duchu Vánoc a zimních radovánek. Zavzpomínejme tedy společně na Mikuláše, Ježíška popřípadě na Santa Clause, vytáhneme mísu cukroví a začteme se...

-nj-

Mikuláš v průběhu (mých) věku

„Mami už ide! Mami už ide!“ Stojím na stoličce u okna jako rozverně čtyřleté dítě a sleduji čtyři postavy (dvě bílé a dvě černé), procházející naší branou. Rychlostí blesku proletím obývacím a s dupotem sbíhám schody. Čím jsem blíž dveřím, moje odvaha vyprchává. Když vstoupí Mikuláš s andělem (čertí samozřejmě zůstávají venku), jsem už dávno v bezpečí máminy náruče a se srdcem už někde v kalhotách s námahou vypotím básničku, kterou stejně dvakrát spletu. Klik, klik, divoce klikám myší, abych panenku na obrazovce dostatečně moderně oblíkla a zakryla její odhalené vnady. V životě dvanáctileté holky nic nenormálního. Když slyším domovní zvonek, nevzrušeně houknu na ostatní příbuzenstvo: „Běžte někdo otevřít!“ Když pak sejdu dolů, drže se šklebím na kamaráda, který má na obličejích přilepené vousy. „Jéžíš, to je trapas,“ myslím si, když mě donutí říkat básničku. Teď se mi po těch časech stýská. Letos se k nám z pekelné a nebeské sféry nedostavil nikdo, což mě docela zamrzelo. A co do budoucnosti? Budu někdy já strašit své malé příbuzenstvo? Samozřejmě...

-nj-

Mikuláš aneb řádění devátáků

To ráno se leckomu zdálo jako každé jiné. Pro žáky deváté třídy ale nebylo! Již od brzkých ranních hodin se pilně připravovali na to, aby své malé spolužáky zaujali, pobavili ale i postrašili. Strašení však bylo víceméně neúčinné. Děti se hlásily a divoce vřískaly, jen aby se mohly dostat do pytle. Po excelentně zahrané pohádce vystoupil na pódium sám Mikuláš. Se svými pomocníky anděly a zlobivými čerty rozdali dětem malou odměnu, ty ovšem musely nejdříve předvést, zda si odměnu zaslouží. Zazpívali nám, zahráli a tvářili se jako andělíčky. Jak dlouho jim to však vydrželo, to nevíme, ale i tak doufáme, že se jim naše vystoupení líbilo. -nj-, -sk-

Milý Ježíšku,

moc se těším, až se jednoho večera rozsvítí vánoční stromeček a pod ním budou balíčky v obalu bohatě nazdobeném. Přála bych si, aby v tom mém byly pastelky a v druhém korálky. Bude to krásné, až vzduchem zavane vůně upečeného cukroví. Vánoce jsou svátky míru a pokoje. Přála bych si, až se rozsvítí čtvrtá svíčka, opravdu všude zavládla vánoční atmosféra a na okna aby dopadaly sněhové vločky. Ale i tyto svátky skončí, i když bych chtěla, aby neměly konce. Jsou jako krásná knížka, která ve svém obsahu má něco krásného, ale každá knížka někdy začíná a má i svůj konec. Nemůžu se dočkat, až ti za rok budu psát znovu! Měj se hezky!

Míša

M. Šrámková, VI. tř

Olympiáda českého jazyka

Dne 5. ledna proběhlo školní kolo Olympiády českého jazyka pro žáky IX. třídy. Zúčastnilo se jí 10 žáků: J.Cáb, M.Hlaváč, J.Křenek, L.Machýček, N. Juřicová, A.Králová, S. Křenková, Z.Lysáková, D. Mizerová, B.Vráblová. Všichni žáci přistoupili k soutěži velmi odpovědně a snaživě, za to jim patří velký dík. Do okresního kola postupuje s nejvyšším počtem bodů . **Natálie Juřicová**. Tak hodně úspěchů!

-ms-

Mikulášský závod v plavání

Proběhl 14.12 2010 v Rožnově pod Radhoštěm, byl určen pro žáky III. – V. tříd.

Rozhovor s Janou Obšivačovou která obsadila 3 místo:

„Soupeři byl velmi lehcí a 25 metrů dlouhý bazén byl hračka. Když mé jméno vyslovili, cítila jsem se šťastně a hlavně překvapeně.“

Rozhovor s Veronikou Richterovou

„Plavali jsme dvě kola a počítal se lepší čas. Můj lepší čas byl 28,49 a horší 28,64.

Velké poděkování patří paní učitelce Zdeně Horákové, která nás na závod připravila.“

Děkuji Verči a Janě a moc jim gratuluji.

-jm-

Klokanova vědomostní soutěž

V předvánočním prosincovém kole se na 1. místě umístila T.Chovancová (V.tř.) spolu s El. Mitášovou (IV.tř.), kterým se povedlo nastřádat 13 bodů. Třetí místo obsadila K. Hošáková (V.tř.) se ziskem 10 bodů. Vítězkám gratulujeme a přejeme hodně elánu do soutěžení i v novém roce!

Záložka do knihy spojuje školy aneb oslavy Mezinárodního měsíce školních knihoven

Mezinárodní měsíc školních knihoven byl poprvé vyhlášen v roce 2008. K různým akcím na propagaci školního knihovnictví byl vybrán **měsíc říjen**. S touto myšlenkou se spojila Národní pedagogická knihovna Komenského v Praze a Slovenská pedagogická knižnica v Bratislavě. V již 2. ročníku projektu **Záložka do knihy** je cílem navázání kontaktů mezi českými a slovenskými školami prostřednictvím výměny záložek. V tomto školním roce se akce poprvé zúčastnila i naše škola. **Žáci 1. stupně vyrobili a poslali do Základní školy Jarná v Žilíně celkem 146 záložek**. Obdobný počet poslala žilinská základní škola i nám. Doufáme, že práce přinesla všem zúčastněným radost, se slovenskou školou navážeme v brzké době partnerskou spolupráci a stejnou radost přinese i každá přečtená kniha, do které si naše děti vloží záložku od kamarádů ze Slovenska.

I. Ostránská, vedoucí SIC

Práce žáků

O skřítku Lupínkovi

Za vesnicí stál polorozbořený mlýn a v tom mlýně se prý děly podivné věci. Pracoval tam mlynář Jakub. Jakub byl urostlý, až z něj šel strach, ale v srdci to byl zlatý člověk, ani by mouše neublížil. V mlýně pracoval ještě čeledín Jirka, který se staral o to, aby v mlýně všechno pěkně klapalo. Jirka miloval mlynářovu dceru Aničku, ale mlynář ji Jirkovi nechtěl dát. No a jak to dopadlo, to si poslechněte! Jednou ráno přišel mlynář Jakub přišel ráno do mlýnice a nevěřil svým očím! Mouka, která byla namleta a nachystána pro fojta Vackovského, byla rozsypaná po celé mlýnici. A jak byl mlynář mírumilovný člověk, tak do něj vjela zlost. Když za chvíli přišel čeledín Jirka, mlynář hned spustil: „Jak to, že jsi včera nezamkl? A ty, který nedokážeš ohlídat mlýn, chceš mou dceru za ženu? Tu dostane jenom ten, co ohlídat v noci mlýn!“ Jirka celý skleslý uklidil mlýn. Měl obavy, že mu Aničku někdo vezme, ale ne vzal. Žádný jinoch neohlídal mlýn, a tak si řekl, že to zkusí sám. Nastal večer, zamkl dveře a čekal. Odtroubili devátou a Jirka usnul. V ten moment, kdy usnul, se ve mlýně zvedl vítr a nadělal nepořádek. Když ráno mlynář přišel, už bylo uklizeno. „Tak co, Jirko, už jsi toho nezbedníka chytil?“ „Kdepak pantáto, to chce čas a trpělivost,“ odpověděl Jirka. Ve mlýně se celý den pracovalo, až nastal večer. Tentokrát nechal Jirka otevřeno a poprášil zem moukou. Odbila devátá a nic. Odbila dvanáctá a ... A ve mlýnici se zvedl vítr. Jakub strachy ani nedutal, vtom se ozval velký třesk, jakoby se celý mlýn bortil. A kde se vzal, tu se vzal, malý skřítek. Jirka měl nejdříve strach, ale pak se osmělil a na toho tajemného skřítku promluvil: „Co tu děláš a kdo jsi?“ „Já jsem skalní skřítek,“ odvětil, „a tady ve mlýně si hraji a zkouším svá kouzla a prosím tě, neříkej mi skřítku, jmenuji se Lupínek. A ty jsi Jirka?“ Jirka, zmatený, odpověděl: „Jsem, jak to víš?“ Lupínek se jenom zasmál a zamumlal něco v tom smyslu, že oni skřítkci ví všechno! „Lupínku, chtěl bych tě o něco požádat. Teď, když jsme přátelé, se nemusím bát. Mlynář Jakub má dceru Aničku, kterou miluji. No a mlynář ji dá tomu chasníkovi, který dokáže uhlídat pořádek ve mlýně sedm dní.“ „A co z toho budu mít já?“ byl zvědavý skřítek. „Když mi to splníš, pozvu tě na svatbu. Co ty na to?“ Skřítek váhal, ale po chvíli nabídku přijal. Když mlynář viděl, že Jirka mlýn ohlídal, dal Jirkovi Aničku za ženu. Byla svatba. Všichni byli veselí a volali: „Ať žijí novomanželé!“ Skřítek na svatbu nepřišel, ale když šel Jirka s Aničkou do mlýnice, našel tam hrnec zlatááků! Za peníze, které jim daroval skřítek, si Jirka s Aničkou pořídili hezkou chalupu. V tomto stavení nevládla mužská ruka, ale láska. Jirka říkal Aničce, že vše o skřítkovi je tajemství. Spolu žili šťastně a spokojeně a asi po roce se stal mlynář Jakub dědečkem. Sice nevím, jak to dopadlo se skřítkem Lupínkem, ale jsem si jistá, že nad nimi drží ochrannou ruku. Zazvonil zvonec a pohádky je konec!

N. Polášková, VIII. třída

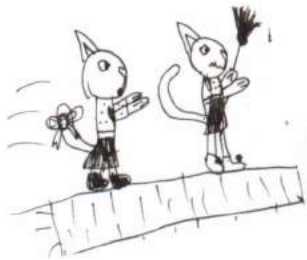

*Fotografie
absolventa
naší školy
Tomáše Capila,
studenta
SŠOS Vizovice,
obor umělecká
fotografie*

Tomáš Capil

Zábava

Pohádka na pokračování od Terezy Matochové

RARITA A KOKO A ROKO

RARITA

ROKO

KOKO

RARITA SE JEDNOU POHADALA S FROBEM A UŽ NEMĚLA PŘÍTELE. BYLO JÍ 8 LET ALE UŽ ZAČÍNALA BÍT JAKO PUBERTAČKA. JE DNOHO DNE NEPOSLALA MAMU A ŠLA K PSÍ BOUDĚ. NÁHLE SE VE OTVORU OBJEVÍ PES A NA RARITU SE SVRČENÍM VRHL. RARITA UPIKALA ALE PES JÍ DOPANEL. NÁHLE SE OBJEVÍ DALŠÍ A TOHO ZLEHO KOUSL DOUČHÁ. PES ZMIL A NIZEL V BOUDĚ. TAKÝ ZACHRÁNCE UTEHL.

RARITA ZŮSTALA STÁT JAKO PŘIKOVANÁ. DRUHÝ PES JE NA JEJÍ STRANĚ. RARITA ŠLA DOMŮ A JENOM VTELA HLAVOU. MÁMÍ SE PÁNŽEPTALA. MÁMÍ MUŽOU BÍT TAKÉ HODNÍ PĚJSKOVÉ. MÁMA JEN POKRČILA RAMENÍ. NEVÍM. RARITA SE ROZHLEDLA. A VÍDÍ ŽE VE OKNĚ SEDÍ TEN PES KERÍ VI ZACHRÁNIL ŽIVOT ALE MÁMA DOZÁHRADÍ. PES ZAVRČEL A BYL TEN TAM.

RARITA VIBĚHLA NA ZAHRADU A VOLALA: VRÁT SE A POVĚ JAK SE JMENUJEŠ! ALE NIČE NIKDO. RARITA SE ROZPLAKALA. NÁHLE SE OBJEVIL. RARITKA SE MU VRHLA KOLEM KŘKŮ A POVÍDÁ: DÍKI ZA ZACHRÁNŮ NOC MOC. ALE NEDEKUJ A JMENUJU SE ROKO. RARITA A ROKO TOJE NĚCO, VIŠCO ROKO? UTEČENĚ A UŽ SE NIKDI DO TĚHLE VENICE NEVRÁTÍME. ŘEKA RARITA A ZATÁHLA ROKA ZA TLAKŮ. ROKO NEBIL PROTÍ A TAK VTEHL.

ROKO BYL SIROTE ALE STARAL SE DŇEJ STRÍČ REKSEK. BYL TO MOO HOONÍ STRÍČ ALE JEMO DĚRŮ ODVEDL POLICISTA A ZAVŘEL BUH VÍNAM. RARITA POKRČLA RAMENÍ A ŘEKLA: DOHOR BIS ASI NECHTĚLŮ ROKO SE USMÁL: VO DOHOR TASEM SEMHTĚL VĚDĚK DOSTAT. RARITA SE USMÁLA A VZALAHO DO VE DŇE JES KÝ OPDOL A POVÍDÁ: TAK ŮBEN PLEDAT TVOU SESTRĚ NĀU DHOR.

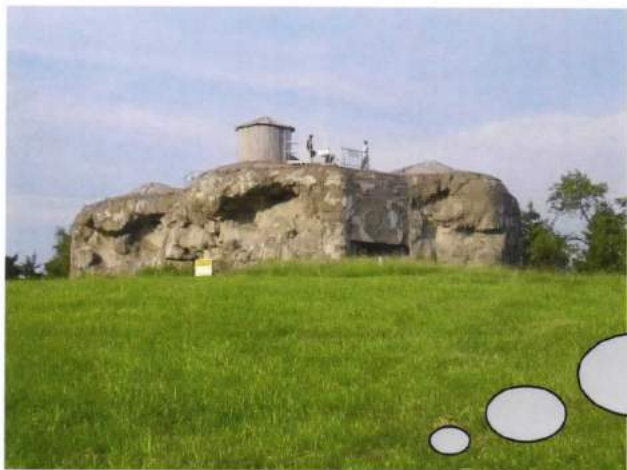
RARITA HO VZALA DO HOR K DEVI BRÁVALA MÁMA. RARITKA TOTAM ZNALA A ROKO HATAMA VEOLA JAKO PRŮVODCE. ROKO NÁHLE SPATŘÍ NA SKALNÍM VÍBĚŽKU VLKA KTERÍSE NANE DÍVAL JAKO NA PŘATE ZE SKOČIL KNÍM DOLŮ. MAZLIL SE A OLÍZOVAL JE. TOJE ALE MAZEL ŽE ŘEKLA RARITA A DRBALAHO NA BRÍŠE. VLČKU UKRÁŽNAM KDEJE PORO? ZEPTAL SE ROKO.

VLK SPOZORNĚL A ZAVIL ASI NĀM CHCE ŘÍČT ŽE SE NANA'S NĚCO VALÍ. ŘEKL ROKO A SCHOVAL SE. RARITA RYCHLE SE SCHOVALA DO VESKVE. VLK ZANÍ, SHRNULA SE LAVINA A RARITU SVLČKEM TOSMETLO DO PROPASTI. VLK JÍ VITÁHL VEN A OLÍZAL. HODNÍ KOKO ŘEKLA RARITA. KOKO TOJE KRÁŠNĚ JMNĚO!!!! BUDEŠ KOKO! VLK ZVEDNUL HLAVU A PIŠNĚ ZAVIL DOST KOKO A SEONI!!! HODNÍ KOKO ŘEKLA RARITA A KOKO ŽEL ZANÍ

ZATÍM ROKO CHODIL PO OKRAJÍ ABÍ JE MOHL VITÁH NOUT. ALE VÍKDE NIKDO. ROKO UZUŽ NABĚRAL DO PLAČE NÁHLE NA DRUHÉ STRANĚ SE NEVDŘÍV OBJEVIL KOKO A ZASTEKAL JAK HO NĀČU. RARITA. HAF HAF HAF!!! NĀF NĀF NĀF!!! A ZANÍM RARITA. ROKO SE USMÁL A ŘEKL: DAĽ NA ZAPAD JSEM NĀŠEL OBLŮK S KĀMĚ NE. JE TO DIVNĚ PROTOŽE KONČÍ V LESE. RARITA OPATRNĚ PŘEŠLA PO KLADĚ ALE KOKO POSKAKOVAL TAK ŽE SE KLĀDA SNÍM SHRNULA DO PROPASTI.

Pevnost Dobrošov

Pevnost Dobrošov je dělostřelecká tvrz, která byla postavena jako součást systému hraničního opevnění proti Německu před 2. světovou válkou.

Měla chránit Kladský průsmyk mezi Krkonošemi a Orlickými horami. Pevnost je jednou z mála dochovaných a přístupných veřejnosti. Doporučil bych ji všem, protože mně zaujala. -md-

POD LAVICÍ, časopis žáků ZŠ Valašská Bystřice, ročník 3 číslo 4. Žákovská redakce: A. Králová (ak), Š. Burianová (šb), S. Křenková (sk), N. Juřicová (nj), B. Vráblová (bv), N. Polášková (np), K. Fojtková (kf), N. Fišar (nf), J. Stodůlka (js), A. Škrobáková (aš), K. Václavíková (kv), J. Marshavella (jm), M. David (md), S. Polášková (sp). Šéfredaktorka a jazyková korektura Mgr. Miluše Stuchlíková, technická redaktorka H. Korduliaková. Adresa redakce: učebna SIC – ZŠ.